

Itineraris senyalitzats al Parc de la Serralada Litoral

GR 92 Sender del Mediterrani. De la Roca del Vallès a Tiana

GR 97.1 De Marata al pla de l'Espinal

GR 97.3 De Palaudàries a Alella

Meridià verd. De la Roca del Vallès a Montgat

Ruta prehistòrica I: Can Gol - Céllecs

Ruta prehistòrica II: Can Planes - Sant Bartomeu

SL-C 111 Ruta del Vedat

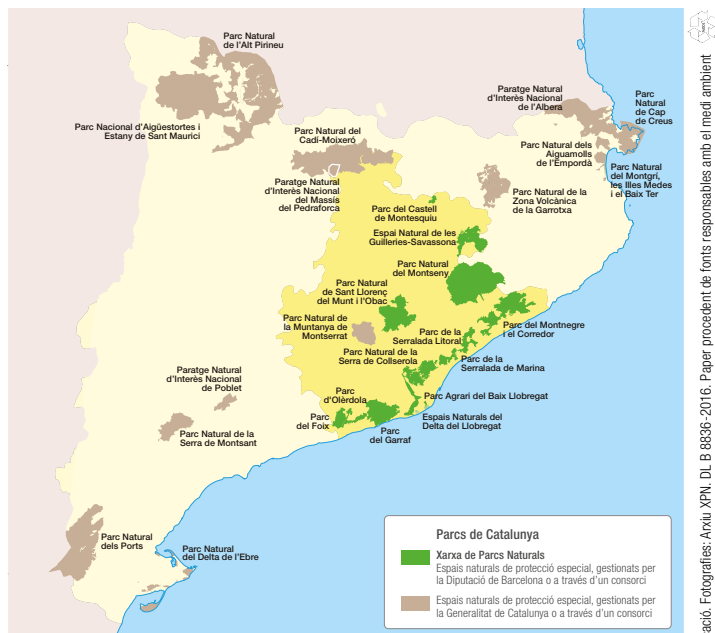
SL-C 112 Ruta de l'Esquirol

SL-C 113 A la Roca d'en Toni

SL-C 114 Al castell de Burriac des d'Argentona

SL-C 115 Al castell de Burriac des de Cabrera de Mar

SL-C 116 La creu de Montcabrer

Xarxa de Parcs Naturals

Opineu sobre els parcs

Gabinet de Premsa i Comunicació. Fotografies: Arxiu XPN. DL B 88396-2016. Paper procedent de fonts responsables amb el medi ambient

Parc de la Serralada Litoral

EXCURSIONS SENYALITZADES SL-C 113

© Toni Navarrete

A la Roca d'en Toni

Parcs de Catalunya

Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona

Parc del Castell de Montesquiu, Espai Natural de les Guillerries-Savassona, Parc Natural del Montseny, Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, Parc del Montnegre i el Corredor, Parc de la Serralada Litoral, Parc de la Serralada de Marina, Parc Natural de la Serra de Collserola, Parc Agrari del Baix Llobregat, Parc del Garraf, Parc d'Olièrdola, Parc del Foix.

**Diputació
Barcelona** | Àrea de Territori
i Sostenibilitat

Espais Naturals i Medi Ambient
Gerència de Serveis d'Espais Naturals
Comte d'Urgell, 187. 08036 Barcelona
Tel. 934 022 428
xarxaparc@diba.cat · parcs.diba.cat

**Diputació
Barcelona**

Xarxa de Parcs Naturals

Al codi QR trobareu
més informació sobre
aquests itineraris.

Parc de la Serralada Litoral

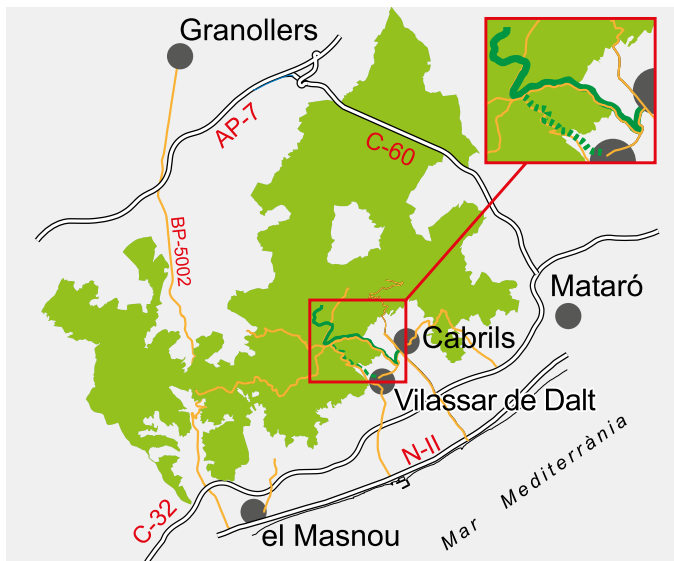

© Itxaki Relanzón

Bosc i camps vora al mar. Vegetació mediterrània dins un espai natural on sovintegen fonts i dòlmens amagats

El clima suau i la seva situació de privilegi, elevada entre el mar i les terres de l'interior, ja eren conegudes en temps remots. Nombroses i riques construccions han estat i són testimonis permanents.

Accés al punt d'inici

En cotxe

Per la C-32 de Barcelona a Mataró (sortida 92 Vilassar de Dalt) i per la carretera local que mena al poble de Cabrils.

En transport públic

Línia 1 de Rodalies Renfe (tel. 902 240 202) fins a l'estació de Vilassar de Mar i autobús Sarbus Casas, línia C18 (tel. 937 981 100), des de Cabrils.

Característiques i recomanacions

Distància: 5,3 km

Desnivell: 289 m

Durada: 1 h 30 min

Dificultat: baixa

Senyalització: blanc sobre verd, SL-C 113

Recomanacions:

- Porteu calçat adequat, gorra, aigua i prismàtics.
- No llenceu deixalles ni arrenqueu cap mena de planta.
- Procureu no destorbar la fauna.
- Respecteu l'activitat de les masies i explotacions agràries per on passeu.
- Vigileu amb la resta d'activitats que interaccionen en les pistes: trànsit de vehicles motoritzats, bicicletes, cavalls...

DADES PRINCIPALS

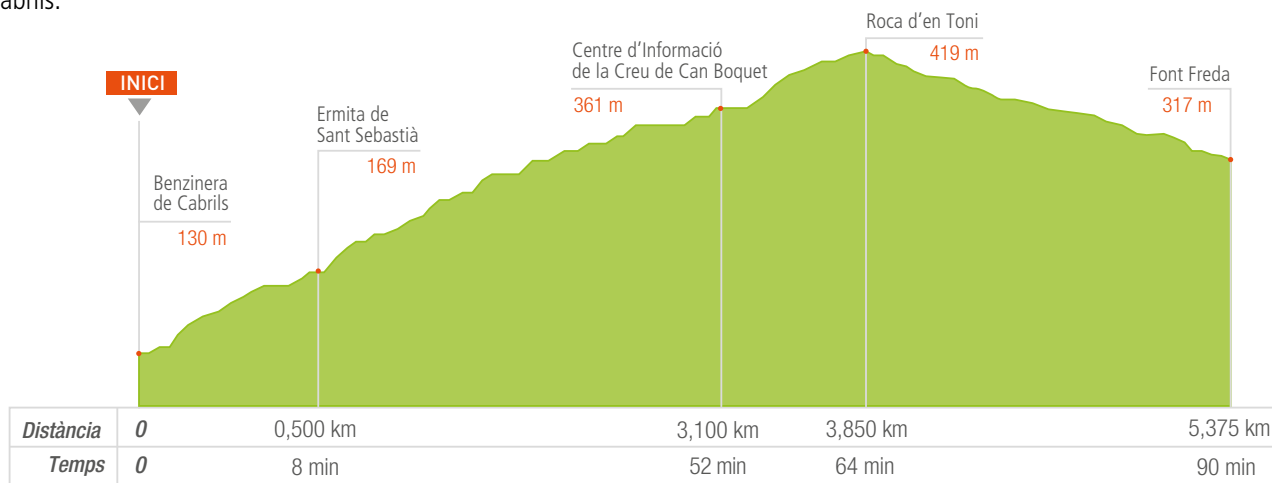
Any de constitució: 1992
Superfície protegida (Pla especial): 4.042 ha
Superfície EIN la Conreria-Sant Mateu-Céllecs: 7.408,24 ha

MÉS INFORMACIÓ

Oficina del Parc de la Serralada Litoral

Can Magarola
Av. Sant Mateu, 2
08328 Alella
Tel. 937 540 024
p.slitoral@diba.cat

Al codi QR trobareu més informació sobre aquesta excursió.

Descripció de l'itinerari

De Cabrils a la carena

Aquest itinerari lineal que ara comencem ens portarà a conèixer un dels racons més emblemàtics del Parc de la Serralada Litoral: el paratge del dolmen de Can Boquet, més conegut per la Roca d'en Toni, notable monument megalític instal·lat al bell mig de la serralada.

Iniciem l'itinerari a Cabrils, a l'alçada de la benzinera, creuem la riera i a la dreta hi trobem la fita d'inici d'itinerari **1**. Enfilem la carretera que mena a Vilassar de Dalt.

Aquest itinerari també es pot iniciar des de Vilassar de Dalt. Al centre de la vila, darrera de l'església, comença un itinerari senyalitzat que enllaça amb l'anterior.

En arribar al coll que separa aquests municipis, on trobem la petita ermita de Sant Sebastià **2**, agafem el trencall de la dreta. Mig quilòmetre de carrer urbanitzat ens portarà a una pista. Cal anar amb cura **⚠** perquè la major part d'aquest itinerari transcorre per una pista forestal compartida amb altres usuaris del parc i amb el trànsit rodat.

De la carena a la creu de Can Boquet

Abans d'arribar a dalt la carena, veiem a mà dreta la masia de Can Boquet. Un cop a dalt, en una cruïlla de camins, trobem el Centre d'Informació del Parc de la Serralada Litoral **3**. A pocs metres s'alça l'emblemàtic pi pinyer (*Pinus pinea*), catalogat d'interès comarcal i local (Decret 47/1988).

El camí de l'esquerra porta a l'ermita de Sant Mateu. El del mig ens mena al Vallès, a Vallromanes. Ens interessa el de la dreta, cap a la Roca d'en Toni.

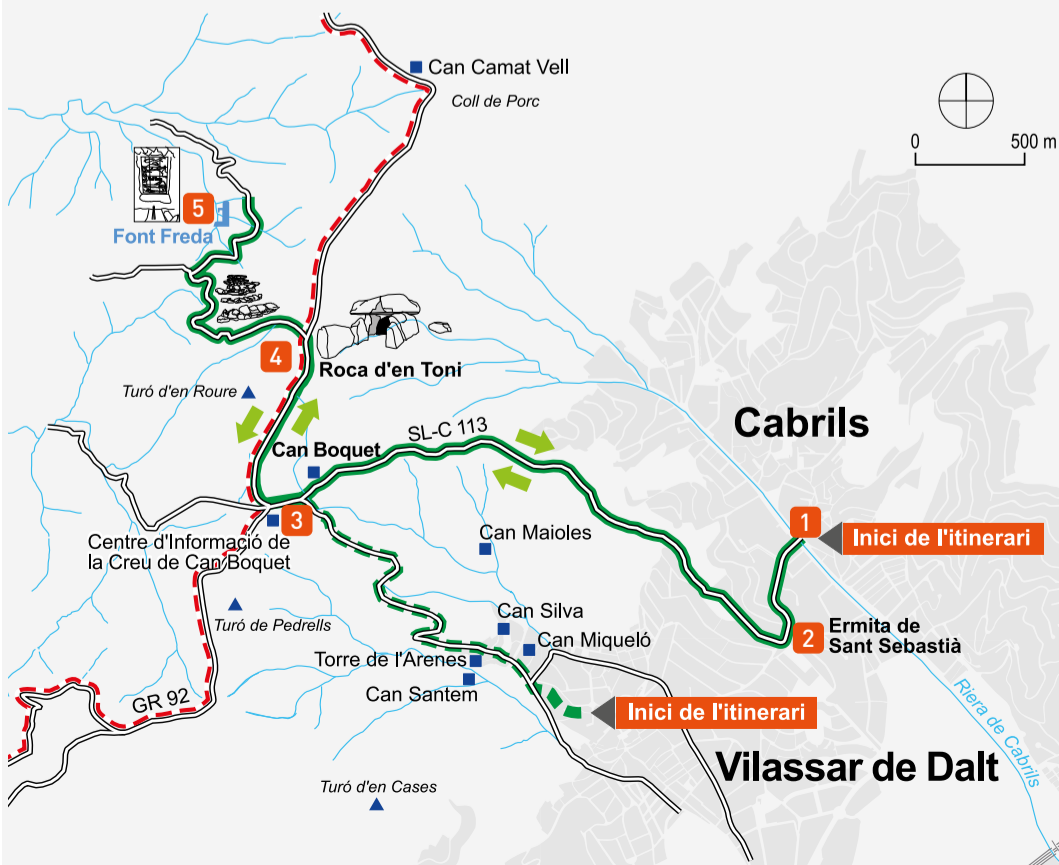
De la creu de Can Boquet a la Roca d'en Toni

Caminem durant un quilòmetre entre boscos i camps, fins a trobar-nos davant d'una altra cruïlla. Ens aturarà la presència insòlita del dolmen de Can Boquet **4**, més conegut per la Roca d'en Toni, punt culminant de l'itinerari i possiblement el monument megalític més prestigiós del Maresme.

De la Roca d'en Toni a la font Freda

Abandonem la Roca d'en Toni i agafem el trencall de la pista que ens conduirà a la font Freda **5**, passant per la masia de Cal Senyor. A partir d'aquí, el perfil davalla amb certa intensitat i, uns 500 metres més enllà, ens trobem davant d'una cruïlla, un trencall de la qual ens indica la direcció de la font.

Després de mig quilòmetre de camí, en sortir d'un revolt pronunciat, trobem a mà esquerra un petit corriol esglaonat **⚠** que ens condueix directament a la font Freda i ens fa evocar un món romàntic de temps passats, dels romiatges als santuaris i a les fonts, on es berenava i es ballaven sardanes. La font és certament el testimoni d'un temps antic que cal conservar dins el seu entorn natural. En l'actualitat, molt sovint, no té aigua. En aquest punt finalitzem l'itinerari.

Paisatge mediterrani

Un passeig d'uns dos quilòmetres i mig ens ofereix un primer contacte amb el paisatge de la serra. Paisatge mediterrani de muntanya amb pins pinyoners i també alguns de blancs, alzines que guanyen terreny a una secular explotació, ginestars daurats, estepes de flor blanca i fúcsia i herbes aromàtiques que ajunten les seves essències penetrants a les dels pins i conformen una de les sensacions més plaents del nostre bosc mediterrani.

Camps i masies

Can Boquet, de propietat privada, és una de les masies més grans de Vilassar, amb planta, pis i golfes. Té teulada de dues aigües i carener perpendicular a la façana. Adossada a l'edifici, l'ermita de Sant Salvador, amb referències escrites a mitjan segle XI, té un absis rectangular d'època preromànica únic a la península Ibèrica.

Des d'aquest indret gaudim d'un paisatge format per camps de conreu, de vinyes i de cereals, de primaverals catifes verdes esquitxades del vermell de la rosella i dels grocs i blancs delicats de les ravenisses. Al fons, el castell de Burriac ens serveix de referent. Aquest mosaic de vegetació i camps és la imatge encara viva de la serra, l'essència de la seva història.

Del megalític a l'edat mitjana

Els dòlmens són un tipus de sepultura feta amb grans lloses de pedra recolzades sobre pedres verticals. La paraula prové de la llengua bretona, on *tol men* vol dir taula de pedra.

A la cambra interior s'inhumaven els cadàvers envoltats de les seves pertinences: armes, joies i algunes ofrenes. Els historiadors situen aquesta construcció en el període neolític, al voltant del segon mil·lenni abans de Crist.

La zona és rica en jaciments arqueològics ja que a les rodalies hi ha també les cambres sepulcral de la Cova d'en Pau i la Cova de la Granota.

A pocs metres de la Roca d'en Toni, pujant per un corriol, podem veure una altra mostra d'antigues cultures. Es tracta de set tombes **4** de l'alta edat mitjana bastides amb lloses de granit que es van descobrir l'any 1974, soterrades en un camp de conreu. Alguns historiadors argumenten que les tombes demostren l'abandonament del pla o marina en època postromana, desplaçament que amb el temps donà lloc al naixement dels pobles de Dalt o de Munt de la contrada.

Boscos i fonts romàntiques

El camí que ens hi porta és força estret i hi podem constatar un cert canvi en les condicions ambientals respecte d'allò que hem vist fins ara. En aquest indret l'ambient és més humit.

Les pinedes són substituïdes per alzinars força densos on hi abunda l'arboç, el bruc boal, el marfull i el roldor, i fins i tot ocasionalment hi ha algun roure. També hi són presents algunes lianes i plantes enfiladisses com l'heura o la vidalba.

La sensació que ens proporciona aquest indret és molt més ombrívola i fresca que no pas en el vessant marítim.

